

Tuncel Oltulu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

19.04.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Tuncel Oltulu

Aslen Artvin Yusufelili olan Tuncel Oltulu 1981 yılında Ardeşen de dünya ya geldi. İlkokula doğduğu şehirde başladı. Ortaöğrenimini Yusufeli nde tamamladı. 18 yaşında babasının vefatından sonra annesi ve kardeşleriyle birlikte Bursa ya göç etti. Yalnızlığı, kalabalığı, sevdayı ve mücadeleyi burada öğrendi. Bir gurbet rüzgarı daha esti İstanbul'a doğru. Bu serüveni de 6 yıl kadar sürdürdü...
Şimdi Kuruluş ve Kurtuluşun şehri olan Bilecik'te yaşamakta.
Evli, Ömer Faruk ve Mustafa Oğuz adında iki çocuk babasıdır.

Akıbet

Öleceğim Yar Rab.
Bunu biliyorum.
Yükseklere çıkarım,
Da demiyorum.

Ne zaman, nerede,
Nasıl, son bulacak?
Cansız vücudumu
Kim yıkayacak?

Ve işte son...

Bakıyorum...
Musallada bedenim,
Bir hoca ve
Üç cemaat.
Kardeşim, kardeşim,
İki de evlat.

Sevdiklerim en fazla,
Üç gün ağlayacak!
Olması gereken son,
Herkes beni unutacak.

Tuncel Oltulu

Babamın Saati

Kırk yıllık saatin hep kolumda.
Bu bana, senden hatıra.
Camına, kordonuna ve adına,
Baktıkça seni hatırlıyorum...
Bir hatıram;
Sene doksan beşte gitmiştik oduna.
Sağlam bağla eşeği ki dedi,
Yaklaşmasın buraya!
Düşürürse heybeyi,
Kırar saati sonra.
Ve Zaman sonra...
Sırtımda odunla çıktım düzlüğe,
Baktım ki saat kayanın üzerinde,
Dersinki bil el, kesmiş ipini,
Şaşırdım, ısırıldım dilimi!
Korktum...
Ne diyeceğim babama?
Bir süre bekledim...
Babam geldi.
Baston gibi tutarak baltasını,
Merakla:
-nerdesin oğlum, ne yapıyorsun burada?
Gözlerim doldu o anda.
Haklıydı tepeden tırnağa.
Dağdayız her şey gelebilir başa.
-kalk gidelim dedi sonra.
Odunları taşıyalım buraya.
Ne suyumuz kalmıştı,
Ne de ekmeğimiz.
Ulan sığa, bize yaptın yapacağını,
Şimdi bir tane bile kalmadınız.

Tuncel Oltulu

Gayen İle Sen

Onca damar, onca kan,
Akıp gider durmadan.
Bu can sen de kuş misali,
Uçup gidecek bir zaman.

Hak kitabı okuduysan,
Bu alemi fikrettiysen,
Nefes alıp şükrettiysen,
Senden alâ olmaz insan.

İlik ilik, ilmek, ilmek,
As olandır Hakkı bilmek.
Nasıl doğup yaşadınsa,
Öleceksin bir gün elbet.

Hak kitabı okuduysan,
Bu alemi fikrettiysen,
Nefes alıp şükrettiysen,
Senden alâ olmaz insan.

Tuncel Oltulu

Hazır Mısın?

Ameli karınca gibi,
Arının balı gibi,
Mevla'nın güzel kulu,
Olmaya hazır mısın?

Düşman sararsa yurdu,
Hain kurarsa pusu,
Türk'ün şanlı sözünü,
Demeye hazır mısın?

Allah, Allah deyince;
Siper kazın derince,
Ecdadının peşinde,
Gitmeye hazır mısın?

Bu vatanın evladı,
Taşıyor Hak imanı.
Mazlumların feryadı,
Duymaya hazır mısın?

Tuncel Oltulu

Küresel Isınma

Özledim,
Yağmur'u,
İapa İapa yağın karı.
İnsanlar sonunda,
İklime de verdi zararı.

Baharlar olmaz mı Nisan'da?
Ya, kar yağmaz mı
Ocak'ta , Şubat'ta?
Badem açınca der mi :
Üşüyorum,
Bir daha açmam bu ayda.

Ya ayılar ne yapsın dağda,
Kutupların hali de ortada.
Ve
Sıra bize geldi galiba...

Tuncel Oltulu

Sabah

SABAH

Sabah erken uyandım.
Gözüm şişmiş,
Dilim, kurumuş kalmış.
Saat sekiz olmuş.
Sofram kurulmuş.
Ekmek, peynir
Nimetim olmuş.

Kapıdan çıkarım,
Bismillahım başta ve
Niyetim şöyle:
Bırakma yollarda,
Yardım et bana!
Güzel insanları,
Çıkar karşıma.

Ya Rahman, Ya Rahim
Ey Yüce Mevlam!
Yanımda olduğun,
Bilirim her an.

Tuncel Oltulu

Son Adım

Çok geç kaldın.
Geçti baharın.
Bekledim seni ben,
Sen sadık yar olmadın.

Dolaştım birkaç defa,
Şu parkın etrafını.
Ha geldin, ha gelecek,
Atarken her adımı.

Soğuk sabahtın,
Aşkın bana günahı.
Anladım bunu ben,
İnan gönlüm rahattı.

Dolaştım son bir defa,
Şu parkın etrafını.
Yine yollar yoldaşım,
Atarken son adımı.

Tuncel Oltulu

Üzülme Anne!

Sil gözyaşlarını anne,
Çanakkale'ye gider gibi gidiyorum.
Ağlama eşim, dostum.
Gideni memnun,
Döneni olmadığı yerlere gidiyorum.

Ne ibrikte su, ne çantamda azık,
Ne de ayakta çarık!
Göğsümde Allah'ın koyduğu
İmanla gidiyorum.
Gideni memnun,
Döneni olmadığı yerlere gidiyorum.

Ağlama eşim, dostum.
Gideni memnun,
Döneni olmadığı yerlere gidiyorum.
Göğsümde Allah'ın koyduğu:
İmanla gidiyorum, İnançla gidiyorum.

Tuncel Oltulu

Yakma Beni

Kör bir kurşun girdi camdan.
Acımadan vurdu beni.
Ömrümün ilk baharında,
Yaz görmeden yaktı beni.

Hayallerim kaldı yarım,
Hep ağlattın sevdiğimi!
Viran oldu bahçem, bağım,
Gelmiyor ki ömrüm geri.

Ömrüm, ömrüm fani ömrüm,
Ömrüm, ömrüm yalan ömrüm,
Dün gece seni beyazlarla
Güllerin içinde gördüm.

Tuncel Oltulu

Yok Mu Ya Rab?

Her yer dökük,

Her yer harap.

Bu hüznün çaresi

Yok mu Ya Rab!

Derdi büyük, yükü gam.

Andıkça yanarım her an.

Duvar yıkık, kırıktır cam.

Tutkalı yok mu Ya Rab!

Ne duman tüter bacada,

Ne aşı pişer ocakta.

Geleni, gideni yokta,

Hatır soran yok mu Ya Rab!

Tuncel Oltulu